

Сащук В.Г. учениця, вчитель біології у Гайворонській ЗОШ №5.

Подобалось, як Арон Борисович після відвідування уроку робив його аналіз. Починалась бесіда з питання «Що тобі вдалося на уроці?», «Що не вдалося, що зараз би зробив інакше?» - тобто примушував самому осмислити, проаналізувати свій урок, свою працю. Зауваження, якщо були, то починалися зі слів «...а якщо спробувати так...» я можливо зробив би так...». Зауваження тактовно, без образ, з рекомендаціями звернутись до підручників з методики викладання або відвідати уроки інших вчителів.

Сам Арон Борисович ще в 60-х роках застосовував на уроках так розповсюджене тепер тестування, що учням дуже подобалось.

Сухомлинський та Резнік величезну увагу приділили самостійності роботи учнів. У Василя Олександровича діти писали казки, у Арона Борисовича - творчі учнівські реферати - це синтез переказу та твору. Я своїм учням рекомендую написання листів-загадок про ту чи іншу тварину, чи рослину, або явище природи. Така форма роботи розвиває мислення, привчає до самостійного осмислення матеріалу, до вибору допоміжної літератури, розвиває вміння висловлювати свої думки та переказувати їх.

Що особисто для мене дало навчання в школі №5, де директором та викладачем працював А.Б.Резнік?

Перш за все це відвідування гуртка «Учись учитись». На заняття цього гуртка ніхто не примушував ходити: ходили всі ті, кому було цікаво, а таких учнів було досить багато. На заняттях Арон Борисович вчив працювати з першоджерелами: складати план, план-конспект, конспект, навчав писати реферати, а також висловлювати свої думки стисло, послідовно за складеним планом. Бібліотечні уроки навчили мене користуватись каталогами, довідниками, словниками, що допомогло під час навчання у ВУЗі, адже вміння швидко вибрати ту літературу, яка тобі потрібна, виділити головне, скласти план чи написати конспект - запорука успішного навчання студента.

Девізом Арона Борисовича було навчити учнів не механічно запам'ятовувати, а вчити вчитися.

А якщо навчився сам, то навчайся свій досвід, свої знання передати іншим. Резнік щедро ділився своїм власним досвідом написання конспектів уроків з

молодшими вчителями.

Так, в перший же рік моєї роботи на посаді вчителя Арон Борисович запропонував ознайомитись з конспектом поурочного плану за своєю системою. Суть її в тому, що запис інформації до уроку робиться на окремому, певного формату аркуші (картці). Мені сподобалось таке конспектування - раціональне, економне в плані викладення матеріалу. На картках записи найрізноманітнішого характеру: твердження, події, цитати, спростування, запитання, бібліографічні помітки, цифрові дані, завдання. Ці плани легко змінити, доповнити.

В.О.Дятленко. вчитель фізичного виховання ЗОШ №5

Коли я прийшов з армії в 1964 році, директором школи був уже А.Б. Рєзнік. Він не дав мені часу на відпочинок, а одразу викликав на роботу. Я не мав наміру працювати в школі, хотів працювати тренером. Однак через кілька років Арон Борисович запропонував мені стати класним керівником.

Я згодився.

Діти мені дістались хороші, ерудовані, активні. Мені з ними було дуже легко. Пам'ятаю, в 7 класі я почув на нараді, що у 8-А Н.Іценко захистила інтерес. Я не знав, що це таке, поцікавився у Арона Борисовича. Він пояснив. І вже за місяць моя учениця Н.Лесьєва захищала інтерес з російської літератури.

Арон Борисович уже розробив схему робори ТСУ (товариство самоосвіти учнів).

Все це потрібно було впровадити в систему роботи школи, і проводити ці заходи треба було так, щоб бачили всі вчителі. Пам'ятаю, Арон Борисович викликав мене до себе і запитав, чи не можна провести в моєму класі показавий захист інтересу, аби всі вчителі побачили, що це таке? Я погодився, бо в мене було вже все підготовлено.

Він міг дати пораду будь-якому учню або вчителю. Наприклад, Петро Самовол у 8 класі не міг виступити на зборах і запитав його, що йому робити, аби навчитися. «А ти частіше виступай і навчишся», - порадив Арон Борисович. І чули б ви, як виступав Петро! Свого часу він захистив кандидатську дисертацію і зараз працює в Ізраїлі - реформує систему освіти.

Арон Борисович створив у школі колектив одностудій; він був директором-новатором, автором нових ідей освіти учнів; створив у школі батьківський університет; міг викладати у школі будь-який предмет; якщо він приходив у клас до вчителя на урок, учитель був зобов'язаний залишити йому 5 хвилин уроку, протягом яких він задавав учням нестандартні запитання; я відбувся як учитель лише завдяки Арону Борисовичу; якщо учні через 20, 25, 30 років по закінченні навчання зустрічаються в рідній школі,

вони згадують Арона Борисовича і завжди на знак вдячності кладуть квіти на його могилу; за Арона Борисовича в школі висіло гасло: «Школа твоя і ти в ній - господар».

С.П. Наконечна, учениця і колега А.Б. Рєзніка

Є люди, про яких не скажеш у минулому часі: вони жили. Навіть відійшовши у Вічність, вони залишають свій голос й вчинки, поради в нашому сьогоденні.

До таких людей належить і Арон Борисович Рєзнік - талановитий педагог, мудрий наставник і просто - хороша Людина.

Мені пощастило зустріти таку Людину.

У 1949 році мені з сестрою довелося перейти з семирічної школи, де вивчали німецьку мову в середню залізничну школу №14 м. Гайворона, в якій вивчалася англійська мова. З допомогою Арона Борисовича ми швидко наздогнали своїх однокласників і далі успішно навчалися. Значно пізніше ми зрозуміли, наскільки складно було учителю-суміснику, який працював завідувачим відділом пропаганди та агітації райкому Компартії України, знайти час для додаткових занять.

Крім англійської мови, Арон Борисович у наших класах викладав російську, українську мови та суспільствознавство (7-10 класах). Уроки його були незабутні та неповторні. Наша учнівська хитрість - дізнатися, як і що запитує учитель у паралельному класі - не вдавалася, тому що одне і те ж завдання вчитель перевіряв у кожному класі по-різному з врахуванням особливостей класу.

Він не лише озброював нас знаннями предмету, але й вчив аналізувати, висловлювати своє ставлення до змісту навчального матеріалу, давати оцінку подій, фактів, працювати з додатковою літературою, знаходити її в бібліотеці.

Вчитель організовував зустрічі учнів з цікавими людьми, відвідування бібліотеки. Корисними були і диспути на різні теми, які закріплювали наші уміння, навички виступати перед аудиторією, відстоювати свою думку, погляди, поповнювали знання.

Після закінчення педінституту та попрацювавши в Бершадському районі вчителем фізики, я повернулася до рідного м. Гайворона в 1961 році. З того часу ми зустрічалися з Ароном Борисовичем, як колеги, хоча я завжди відчувала себе його ученицею. Поради А.Б.Рєзніка завжди були тактовними та корисними і давав він їх так, що здавалося - це моя власна ідея, моє власне рішення. Він поважав думку інших (і учнів, і колег) і не вважав, що має бути тільки так, як він думає, навпаки - радів, якщо у людини з'являлися власні погляди, думки, свій досвід.

Працюючи в райметодкабінеті, я використовувала мудрі поради Вчителя в роботі з педагогами. Творчі здобутки педколективу сш№5 м. Гайворона, яку Борисович, пропагувалися та втілювались в життя не тільки вчителями району, але й області. Ім'я Арона Борисовича, його досвід роботи був відомий далеко за межами області.

Мені довелося неодноразово бути на курсах, нарадах у м. Кіровограді, м. Києві і завжди, дізнавшись, що я з Гайворона, учасники просили розповісти про А.Б. Резніка, його досвід роботи, досвід педколективу, який він очолював і підкреслювали, що всім, хто працює, спілкується з Ароном Борисовичем, пощастило. Я згодна з ними. Працювати з ним було надзвичайно цікаво. Після виходу на пенсію Арон Борисович, працював учителем історії в СШ №1 м. Гайворона, директором якої в той час була. Назавжди запам'ятала слова А.Б.Резніка про те, що директор - учитель не тільки учнів, а й учителів, психолог і майстерний педагог. У статті Арона Борисовича «Директором ти можеш і не бути», що була надрукована у газеті «Радянська освіта», прозвучала думка, що не кожний випускник педвузу може стати директором, але творчим учителем має бути обов'язково. Його уроки були надзвичайно цікаві для учнів і завжди відкриті для колег. А.Б.Резнік систематизував типи нестандартних уроків. Вчителі шкіл району та області впроваджували в практику роботи громадські огляди знань, уроки-семінари, «телемости», «консиліуми» та інші. Щорічно разом з Учителем ми проводили підсумкові конференції на тему: «Науково-технічний прогрес» з випускниками школи (вчителі фізики, хімії, історії та суспільствознавства).

А.Б.Резнік був ініціатором створення клубу учителів району «Пошук», школи «Інтелект» для обдарованих дітей.

Переді мною книга «Педагогический поиск» з надписом Арона Борисовича: «Світлані - учениці, Світлані Петрівні - колезі в день п'ятидесятиріччя».

Пройшли роки. На жаль Арон Борисович занадто рано відійшов у Вічність, але його праця, мудрі поради залишили добрий слід у серцях його учнів, колег, батьків, учнів.

У А.Б. Резніка були однодумці не тільки серед колег, але й серед членів його дружньої родини - і зокрема Любові Львівни. Це підтримувало його, надихало на нові творчі здобутки, плани, нові ідеї.